

Inskrift:

× hulmfrir × - it - - isa × istain × pina × iftir × biarn × buanta isin × auk × iftir × isikat sun isin ×
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65

Holmfridr let ræisa stæin þenna æftir Biorn, boanda sinn, ok æftir Sighvat, sun sinn.

»Holmfrid lät resa denna sten efter Björn, sin man, och efter Sigvat, sin son.»

Till läsningen: Ingen runa är stungen. De två sista runorna, 66—67 in, ha icke fått plats inom slingan. Det sista sk är ovanligt stort och liknar en a-runan.

Om is för s (i istain, isin, isikat, isin) se ovan U 144.

Samma personer som i inskriften omtalas även i U 144.

153. Lissby, Täby sn. II.

Pl. 101.

Litteratur: Se U 152.

Stenen anträffades liksom den föregående år 1930 i en källare under östra delen av grunden till den gamla mangårdsbyggnaden i Lissby, som skall ha rivits vid slutet av 1800-talet. Liksom U 152 och U 154 har även denna runsten varit inbyggd i källarväggen med ristningen synlig. Då källaren rasade samman, krossades stenen i en mängd större och mindre stycken. Fotstycket stod ännu kvar på sin plats; det största stycket var därjämte toppen. Ett fragment av stenen hittades i åkern invid Lissby. Sammanlagt ha icke mindre än o. 70 stycken av stenen hopplöckats och sammanfogats. Stenen restes 1931 på gårdsplanen i Hagby.

Granit. Höjd 2,60 m., bredd 1,50 m. Ristningen är nedtill svårt skadad, bitar av stenen fattas, och skärvor av ytan ha slagits av. Inskriftens början och slut äro därför fördärvade. F. ö. är ristningen djupt och jämnt huggen och i stort sett väl bevarad.

Inskrift:

... [u]ai - × [a]uk × ulf- litu × raisa × stai - a × eftir × hlftan · auk · eftir × kunar × brypr × sina × þair ·
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60
 antapus × aust ... um
 65 70 75

[Svæinn] ok Ulf^[R] letu ræisa stæina æftir Halfdan ok æftir Gunnar, brøðr sina. Þeir ændaðus aust^[r]...

»Sven och Ulv läto resa stenarna efter Halvdan och efter Gunnar, sina bröder. De dogo österut ...»

Till läsningen: Första säkra runa är 3 i. Av runan framför finnes endast övre och nedre delen av hst i behåll; av r. 1 endast en svag rest. På Schnells foto, före stenens framtagning, tydligt uai, ehuru u är skadat. Även 5 a är där fullständigt bevarat. Av r. 4 finns en liten del av en n-bistav i behåll. Det första namnet har sålunda otvivelaktigt varit suain. Av r. 11 finnes endast översta spetsen av en hst. R. 25 är borta, av 26 a är h. delen av bst bevarad. 27 e är skadat nedanför mitten, men har varit stunget. Av 28 f finnas de översta spetsarna av hst och bistavar. 41 e är tydligt stunget, likaså 53 y. Fr. o. m. 29 t t. o. m. 70 s äro alla runor väl bevarade. 71—74 aust är skadat, men säkert. Därefter är inskriften förstörd. Rester av de två sista runorna inom slingan finnas omedelbart framför rundjurets huvud: av 75 u övre delen av en bst, av 76 m övre delen med båda bst.

Slutet av inskriften kan förmodas ha varit: **pain · antapus × aust[r × i krik]um** (jfr U 136 och 140) eller möjligen **pain · antapus × aust[r × i karp]um** (jfr Sö 338 och D 2:116 Veda, Angarns sn).

I inskriften talas om »stenar». Den andra stenen har sannolikt varit U 155, varav tyvärr endast fragment äro bevarade.

154. Lissby, Täby sn. III.

Pl. 100.

Litteratur: Se U 152.

Liksom U 151 och U 153 anträffades denna runsten år 1930 i en hoprasad källare under östra delen av grunden till den gamla mangårdsbyggnaden i Lissby. Denna runsten stod vid anträffandet ännu upprätt i den forna källarväggen, men var krossad och föll, då den togs fram, sönder i o. 50 större och mindre delar, som sedan måste sammanfogas. Upptill på v. sidan saknades ett större stycke med inskrift, som icke har kunnat återfinnas. Stenen lagades och restes 1931 i parken till Hagby, o. 40 m. bakom flygelbyggnaden.

Mörk stenart. Höjd 1,23 m., bredd 0,80 m. Ristningsytan är på flera ställen svårt skadad. Men ristningen har ursprungligen varit djupt huggen.

Inskrift:

[pō] . . . r × ⁵lit × ¹⁰rai . . . fast · auk × ¹⁵at × ²⁰kairbiarn × ²⁵brup - . . . ir · ³⁰to aus . . . × ³⁵

. . . let ræi[sa] . . . -fast ok at Gæirbiorn, brøð[r] . . . [pæ]ir dou aus[tr] . . .

»...lät resa...-fast och efter Gerbjörn, [sina] bröder. De dogo österut...»

Till läsningen: De båda första runorna finnas på Schnells foto, före stenens framtagnig. I 30 u finnes en fördjupning, som möjligen kan vara huggen. Av r. 32 finns endast hst kvar.

10—13 fast är slutet på ett namn. Då här icke följer någon släktskapsbeteckning, är det tydligt, att stenen har varit rest över två bröder.

155. Lissby, Täby sn. IV.

Pl. 102.

Tre fragment, funna 1929 och 1930 på samma plats som de föregående. Rödgrå, finkornig granit. Ha säkerligen utgjort delar av samma runsten. Fragmenten förvaras på Hagby gård.

A: 84 × 86 cm. Runslinga med inskriften: **n × auk × ulfr li**

B: 68 × 115 cm. Inskrift: **na × pair × uaru × sunir × a . . . r ×**

C: 87 × 64 cm. Inskrift: **rnar × auk × raknfrip**

Fragmenten B och C höra nära tillsammans, och inskriften på C utgör en direkt fortsättning av den på B.

Av hela inskriften kan rekonstrueras:

[Svæi]nn ok Ulfr le[tu ræisa stæi]na. Pæir varu synir Arnar ok Ragnfrid[a]r.

»Sven och Ulv läto resa stenarna. De voro Örns och Ragnfrids söner.»

Runstenen torde ha hört samman med U 153, som Sven och Ulv ha rest till minne av sina bröder Halvdan och Gunnar.